

- iz Prdejskih paralelnih paranormalij -

NI REKLO "CVRRRRC"!

Veseljko V. Simonovič

Spoštovani inšpektor!

Spodaj podpisani Žane Krahuljek vam podajam pismeno izjavo po svojih besedah, da si boste lahko tem potom prečitali, kako se je dogodek vršil. In da ne boste rekli, da kaj izbegavam. Izjavljam vam tudi, da me v postopku niste topli ali kako drugače probali prepričati, naj podpišem, kaj je bilo posredi. Vse, kar tu piše, je resnica, to vam garantira Žane Krahuljek. Ubil sem svojo taščo Milojko Kvas, poročeno Trta, in mater moje žene Jolande, rojene Trta in poročene z mano, to je Krahuljek. Fasala jih je s kladivom, nakar je v nepokretnem stanju obležala na tleh. Zato kel sem jo, ker je bila v resnici robot odnosno android (tak, ki se izdaja za človeka, pa ni človek, ker ga izdelujejo v fabriki). Vse to je bila zgoraj omenjena.

Kako sem jaz mogel to zapopasti, to se sedaj vi sprašujete? Spoštovani inšpektor, pejte se malo informirat in vam bo vsak, kdor je že slišal za ime Žane Krahuljek, povedal: "Žane Krahuljek, to je pa ena zelo načitana osebnost!!" Pejte prašat mojega majstra, kolikokrat me je že gnal na disciplinsko, ker sem na šihu čital. Ampak disciplinska je po tem vprašanju potegnila z mano, ker ve, da je knjiga človekov najboljši prijatelj. Od knjig se mi pa najbolj dopadejo znanstvene, ker v njih posamezni pisatelji popisujejo, kako imajo vse porihitano po drugih planetih. In tako sem enkrat čital eno tako razpravo od tega Klarketa. Ta Klarke je tako faktično izložil, kako je s takoimenovanimi taščami, da se mi še danes čudno vidi, da zakaj se nisem jaz prvi tega domislil. Je pa tako: Marsovc je že dolgo držalo, kako bi si nas (Zemljane!) storili za sužnje. So pa osebno bolj švoh in tega nikoli ne bi mogli sprovести v praksi s kakšnim vojaških manevrom. Mi bi jih takoj nabrisali (če bi se šli tepst). Je pa eden od njih rekel: Dejmo tega človeka najprej izčrpat po psihološki

liniji! Inšpektor, kaj bi vi naredili, da ste vi Marsovec? Dol bi nam poslali svoje infiltrirane agente - to je tak, da se infiltrira, samo noben tega ne ve, ker je infiltriran. Marsovci tu ne pridejo v konkurenco, ker je splošno znano, da ko spijo, imajo za razliko od človeka noge v žepu in bi jih mi takoj odkrili. Se je pa nazadnje eden od njih le zrajtal: Fantje, dejmo jim začet pošiljat robote! Mašine imamo, neumni nismo, treba nam je samo zavihat rokava, pa bo Zemlja že jutri naša. A smo, a nismo, madona!

Enkrat so potem res prišli z letečimi krožniki in so ugrabili ene par naših kraljev, predsednikov in ministrov, pol so pa po njihovi podobi doma spacali robote in jih nam poslali v zameno. Ali ta štih proba jim ni ratala - ljudstvo je hitro postalo sumljivo, evo ti revolucije ali državnega udara in takega robota izženejo ali pa ga obesijo. Marsovci so videli, da samo denar frčkajo, ker je programiranje robota, ki naj bi nastopal v svojstvu enega kralja ali predsednika, tudi zanje velik strošek. Nakar so sklenili, da bodo imeli več izgledov, če bodo namesto po vrhu udarili po bazi, kot bi rekel naš sekretar. In v bazi se jim je izkazalo, da bodo najbolj hvaležen material tašče, ker je z njimi najmanj dela in izdatkov.

Takole gre zdaj to: Marsovci zdaj iz svojih letečih krožnikov stalno ogledujejo, kdaj kje katera postane tašča. Ko to postane, pridejo ponoči in jo ugrabijo. Nato jo vso poslikajo, vključno z možgani. Nato na tekočem traku odštancajo njen duplikat. Nato original odvržejo v kako vesoljsko luknjo, duplikat pa faktično še isto noč postavijo nazaj dol.

Inšpektor, jaz ne vem, ali tudi vi kaj berete? Če ste brali, kaj je po vprašanju robotov napisal Iztok Asimov, vas bo zdaj zanimalo, kaj pa trije robotični zakoni - da noben robot ne more poškodovati človeka? Tudi Marsovci so brali to razpravo, zato noben njihov robot ne sme človeka ubiti ali preteptsti. Lahko mu samo nagaja in seje prepir - prosim, to je dovoljeno!

Marsovci vejo, da bolj ko se bo v nas nabirala jeza, bolj se bodo veselili in pol enkrat drug drugemu pomignili in nas bodo že imeli za sužnje, ker bomo tako izčrpani od jeze. Zadnjič sem bral v enem časopisu, da je na svetu vse več kriminala, avtomobilskih nesreč in drugih lumparij - jaz bi bil zraven še pripisal: za vse to so krivi roboti, ki nastopajo v svojstvu naših tašč.

Klarke je bil prvi človek na svetu, ki je to skonstatiral, jaz pa vam bom zdajle iznesel še nekaj konkretnih primerov, da kako je bilo pa z mano: Dokler tašča ne postane tašča, odnosno dokler je Marsovci ne zamenjajo, zna biti prav fejest. Tako je bila tudi moja, dokler še ni bila tašča, odnosno dokler se nisva vzela (z Jolandico). Vsi trije smo igrali domino, ona je pa orehov liker in kekse gor nosila, pa kak škrcnicelj mi je zmeraj potaknila za s sabo.

Takoj po poroki pa adijo domino, adijo orehov liker - samo še komanda in nagajanje. Bom koj naštel. Recimo, jaz pridem iz šihta, pa moram najprej po celi hiši iskati copate, ona se pa smeje: eno copato mi je skrila zadaj za omaro za čevlje, drugo je dala pa psu, da jo je odnesel na verando. Jaz v kopalnico, da bi se tuširal - ona pred mano noter in je ni ven, dokler

mi ne ponuca vse tople vode iz tuša. Jaz v roke časopis, da bi rešil križanko - mi je brezobzirnica že vso porešila, in to pol narobe! Jaz da bi šel na potrebo - je zavzeto. Pogledam skoz ključavnico - not sedi dotična in se spet smeje. Grem k sosedu, če lahko pri njih - se mi njihova tašča zlaže, da se ne da, ker jim je mačka not padla in zdaj školjka dol ne vleče (??). Inšpektor, vi bi se tudi jezili kot sem se jaz, ki sem (brez zamere) že od rojstva živčen. Plus to bi še rad povedal, da je Jolandico šuntala name, naj me tepe, zato ker me sama ni smela (Asimovič!!).

Dokler še nisem prebral Klarketa, na vse to nisem polagal velike važnosti. Sem si rekel: tako imajo povsod, pa imejmo še v naši družini, nismo ne boljši ne slabši od drugih. Potem sem pa le malo poštudiral, sem pa le videl, kako se vse ujema s Klarketovimi pribeležkami. Tudi njegova tašča je dajala od sebe tako čudno elektriko, da se z njo ni dalo biti v isti sobi več kot deset minut in so se ti že pokazale posledice v zdravstvenem počutju. Pri nas so zaradi tega prvi krepali fajgeljni, par dni nato pa je scagal še pes. Devetnajst let smo ga imeli pri hiši, pa se je nazadnje kar dol vlegel in vrgel vse štiri od sebe - so bile v zraku prehude frekvence. Potem se je izpostavilo, da so me začeli šponati zobje. Nakar glava pa trebuh. Adijo, Žane, sem si rekel, se vidimo tam, kjer ni muh. Mora me je hodila tlačiti. V svrhu izboljšanja sem začel kaditi kot Turek - po šestdeset na dan sem jih pocvrl, več nisem mogel. Nič ni nucalo! Sem pa rekel, bomo pa še k zdravniku v obratno ambulanto stopili, škode ne more biti hujše, kot je. In sem mu tam vse povedal, ampak mi ni bilo dano, da bi mi verjel. "Žane", je rekel, "če bi radi marodirali, povejte, vam takoj podpišem en teden bolovanja, samo da me boste nehali moriti z temi vašimi fantazijami." Se je pa človek hotel zasigurati in me je vseeno pripustil na neko komisijo. Tem sem tudi vse lepo naštel, kako da je, nakar so mi predpisali ene kapseljne, in so rekli, Žane, vi ste zdrav kakor riba. Drugih korakov niso podvzeli nobenih.

Vsa ta reč bi se najbrž z mano bolj žalostno končala, ko se mi enkrat kasneje ne bi utrgal film, da se tako izrazim. V dnevni sobi sem obešal eno sliko, ampak saj dobro veste, kakšne hiše delajo danes. Probaj zabiti not žebelj, pa ti bo prej ratalo podreti pol hiše predno nego li boš pod ometom odkril malter. No, in v tistem, ko sem se jaz tako sekiral, da bi naredil čimmanjšo materialno škodo, je pridrvel noter oni robot in me pričel na ves glas šponati, a da zdaj bomo pa brez strehe nad glavo ostali in da zakaj ni Jolandica namesto tega idiota raje vzela kakega šaha, bi bila danes gospa. Ker je vse to letelo osebno name, mi je zakuhalo. Odgnal sem se z lestve in zakričal: "Hu, mama, zdaj mi je pa dosti! Mene ne bo noben robot nazaj deval. Pripravite se na fasengo!"

Inšpektor, kljub temu, da je bila robot, se še nisem odvadil in sem jo klical kar "mama", kot takrat, ko smo igrali domino.

Ona pa moje grožnje ni jemala v ozir in je hitela odpirat okno, da bi vpila na pomaganje. Dvignil sem roko in z vso silo treščil navzdol. V roki sem za vsak slučaj obdržal kladivo - Klarke ni nič povedal, iz kakih protiprotresnih zlitin imajo ti roboti sestavljene lobanje. Zdaj se bo pa izkazalo,

sem pomislil: reklo bo Cvrrrrc, malo se bo posmodilo in ji bodo pregorele varovalke.

Tu pa pride tisto glavno, inšpektor, česar niti Klarke ni predvidel: ni reklo Cvrrrrc. Niti se ni posmodilo. Samo kri se ji je vlila iz glave, nakar se je skotalila po tleh kot prazen žakelj krompirja. Tu mi pa nekaj že ni bilo več prezentno! Skočil sem v kuhinjo po nož in malo je falilo, da me ni kap. Inšpektor, v njeni notranjosti ni bilo nobenih tranzistorjev, nobenih koleščkov, špul, pumpic, in rezervuarjev, niti ne kakih drugih elektru-mov.

Kako razviti so že Marsovci! Zdaj ne samo da naredijo robota, ki je človeku enak na zunaj, ampak delajo že take, ki so nam faktično enaki tudi na znotraj. Če meni ne verjamete, prašajte mrtvaškega oglednika - on vam bo povedal isto, ka po vprašanju trupla ni konstatiral nič sumljivih elementov, kot da bi šlo za pravo človeško truplo.

Inšpektor, jaz vas držim za poštenjaka! Midva morava držati skupaj, zdaj ko sem vam vse izložil. Vam so dani boljši pogoji, da kaj ukrenete preko nadležnih organov. Kajti, če ne, bomo vsi nastradali in bo kmalu napočil dan, ko bo treba Marsovcu pucati škornje, tako kot je napovedal Klarke.

ŽANE KRAHULJEK

P. S. Prosim, če mi prinesete v ječo še malo papirja, ker moram obvestiti Klarketa, kakšna situacija je sedaj izbila.

(Nedeljski dnevnik, 1979)